

במדניה

(המשך מעמוד 13)

על התנהגותם של חולייה נפשו הממושכים שלו בשעת חירום. הוא הסתמך על רשימותיו מימי יוגו, כאשר בית-החולים, המרוחק מספר קילור מטרים בלבד מטול-כרם, נמצא במרכז הר עשות ירדניות ועיראקיות.

אחד הגילויים המעניינים של הד"ר מלר: רוב הסכיזופרנים דחאק הוכיחו את עצמם ורופאי בית-החולים נוכחו לדעת ש"קהות הרגשתם היתה, ברובה, מדומה, ול-אמיתו של דבר, מאחורי מסכתם הקפואה הורגשה תהודה עמוקה למצב הכללי."

עובדה: "ההודעה על כיבוש ירושלים ה" עתיקה גרמה לשימחה, וצלילי התקווה העמידים דום."

עסקים

המדריכה

מקופנהגן

סנים עגולים מלאי-הבעה. עיניים כחולות מלאות-ריכוז. שערות בלונדיות מתנופפות. היד אוחזת בכדור-עץ עגול, הגוף מתוח. כך חנכה השבוע הדנית היפהפיה אולה אגונו את מועדון המיני-באולינג בתל-אביב. נערות-מיני. השם של המיני-באולינג מעיד על עצמו: מסלולים זעירים יותר, או-

אודה בפעולה

בישול, ריקוד, כידור

לם קטן יותר, אך העתק מדויק של האבא הגדול — מועדון הכדורת בחיפה. הרעיון בא לאחים שלמה ויעקב אושרוב כאשר הם ראו את הצלחת הבאולינג בי חיפה ואת הצלחת המיני-באולינג באשקלון. הדבר הראשון שהם עשו, לאחר שבנו את המועדון על חמשת מסלוליו, היה לפרסם מודעה בעיתונות בה הם ביקשו נערות-מיני המוכנות לשמש כמדריכות במיני.

הראשונה שנענתה למודעה היתה אולה אגונו. לפני שבאה לארץ, היא היתה מבשלת בבית-הסוהר המרכזי בקופנהגן, שם רכשתה המון נסיון-חיים ולמדתי גם לבשל וגם להכיר בני-אדם מעניינים."

רק שאז גילה אותה מפיק הגיטה הדנית של סיפור הפורבים. אולה הפכה לרקדנית המחזמר עד שקרה האסון הנורא. היא מע' דה על הכמה, קרעה שרירים ברגל וסיימה את קריירת הריקוד.

מיני-מיני. נוסף לאולה באה בעיקבות המודעה גם עדינה מטראני, שחורת-השער, שהסבירה כי היא אהבת סוסים. כאשר העירו לה כי הבאולינג אינו בדיוק סוסים, שאלה: "אז מה זה כן באולינג?"

באה גם רחל גלעד, שאמנם לא שיחקה מימיה באולינג אבל יש לה דודה באמריקה שהיא חברה בליגה לבאולינג.

סיגלית כהן אמנם לא ידעה מה זה באר-לינג, אבל היא היתה מוכנה ללבוש שמלת מיני-מיני. "עז איהו גובה שירצו." היו אחרות אשר שיחקו פעם באולינג, ואחרות אשר ראו איך משחקים באולינג. אולה אגונו, אשר בארצה הצליחה למצוא זמן בין בישול לאסירים לבין ריקוד במח' זמר, להיות מדריכת באולינג, ולכדור את הכדורים, לקחה את כולן תחת חסותה והבי-טיחה ללמדן להיות אשפיות בבאולינג.

מדוע אתה מהבל בשר גרוע - ויקר

של 11 ל"י לחודש עבור מטר מרובע בחדר קירור. לעומת זאת משלמת הממשלה תש-לום סמלי בסך של לירה אחת למטר מרובע עבור הבשר שהיא מאחסנת בבתי-הקירור של איחואגו ותומז.

בעלי מפעלים אלה, שהם גם סטונאי-בשר לאיווריהם, אינם מפסידים מהסדר זה. את מה שהם מפסידים בדמי-האחסנה הם מרוויחים פי כמה כתוצאה מכך שהם זוכים בבשר המעולה, אותו הם מוכרים מעל ל-מחיר הרשמי לסוחר תל-אביב. רווח של חצי לירה לקילו מסתכם בסכומים של רב-בול ל"י בסוף השנה.

מלבד רווח ישיר זה נהנים אנשי תומז ואיחואגו מיתרונות נוספים. בהיותם גם ב-עלי בתיקור וגם סטונאים הם היחידים

שלם את המחיר לא משום שאי אפשר לה-שיג בתל-אביב בשר קפוא, אלא משום שב-תל-אביב אי אפשר להשיג בשר מעולה.

זוהי תמונה אפיינית מהמתרחש בגונגל הבשר הקפוא של ישראל — גונגל שבגללו נאלצים אזרחי ישראל לאכול בשר קפוא באיכות ירודה, ואילו מספר אנשים בעלי זכויות-יתר, זוכים בו לרווחים קלים בסכום-מים עצומים.

★ ★ ★
ל"י 10% וז"ל 18%

ני שיש מצריכת הבשר של ישראל היא בבשר קפוא מיובא. כדי להאכיל את אזרחיה בכאלפיים ארבע מאות

הרשאים לקבל את סחורתם ישר מהאניה והם אינם נאלצים כלל לממן את עיסוקי הבשר שלהם.

בעוד שסוחר בשר רגיל, הקונה כמה טון גות של בשר, נאלץ לשלם עבורו במזומן, מאוחסן הבשר במחסני חברות אלה כבשר ממשלתי. ברגע שבא קונה, מוציאות חכ-רות אלה הרשאה ממשרד-המסחר-והתעשיה ומקבלות מיד תשלום במזומן מבלי שנאלצו להשקיע כלל ברכישת הבשר.

המעניין הוא שדווקא שתי חברות אלה, הזוכות ליתרונות כה בולטים ולרווחים כה קלים, נתפסו על-ידי משרד-המסחר-והתעשיה בעבירות. בדיקה במחסני איחואגו בלוד גילתה בשעתו שמתוך מלאי הבשר הממשלתי חס-רים 85 טון בשר.

בעלי תומז נתפסו בעיסקה מפוקפקת אחר-רת. בשעתו יום משרד-המסחר-והתעשיה שיווק בשר בחבילות. החבילות היו צריכות להכיל את נתחי הבשר המעולה כדי למנוע אפשרות סיפסור בבשר זה.

בדיקה שנערכה בחבילות שנארו על-ידי תומז גילתה כי הבשר המעולה שבהן הוח-לף בבשר דרום-אמריקאי זול וגרוע.

★ ★ ★

בשר מקוקר לצה"ל

לא מכבר התגלתה שערוריה נוס-פת הקשורה בחברת תומז והחברתית. הסתבר שבמחסניה התקלקלה כמות גדולה של בשר קפוא. נתחי הבשר קיבלו כתמים שחורים. למרות שהבשר היה מבוסה, ניסו בעלי תומז למכרו במחיר שהוא מתחת ל-מחיר הרשמי.

20 רבעים מבשר זה נמכרו לבית-החרו-ש לשימורים ריכרד לוי שעמד להכין ממ' נו שימורים עבור צה"ל. בדיקה הוכיחה שה-בשר הוא מקולקל והוא הוחזר לתומז.

למרות זאת החליט משרד-המסחר והתע-סיה לפצות את חברת תומז על קילקול ה-בשר במחסניה והעניק לה הרשאה ל-40 טון בשר מעולה מהוגניה. שעה שבתל-אביב לא ניתן היה להשיג בשר כזה.

לאור ההאשמות שהעלת איגוד הצרכנים נגד טיבו של הבשר הקפוא לאור האשמו-תיהם של סוחר הבשר על דרכי השיווק המזוורות בהן בחר משרד-המסחר-והתעשיה, מינה משרד-המסחר-והתעשיה ועדת פלימת מאנשי משרדו כדי לבדוק את סדרי רכישת הבשר הקפוא בחו"ל ודרכי שיווקו בארץ.

אולם ספק אם מסקנותיה של ועדה זו יביאו להשבתת טיב הבשר המסופק לאזרחי ישראל ולהולדת מחירו. כל זמן שהממשלה היא היבואן הבלעדי של הבשר הקפוא, וכל זמן שעסקי ייבוא הבשר נמצאים בידי של פקיד ממשלתי המנהל עיסקות בעשרות מיליוני לירות, בהיותו אולי סוחר ממלתי אך מבלי שתהיה לו הכשרה בעסקי בשר, ימשיך הבשר הקפוא להיות הפרוט-הפרוב-למטי בסל המזונות של האזרח הישראלי.

טון בשר קפוא לחודש, מייבאת ממשלת ישראל, שהיא כיום ייבואן הבשר הבלעדי, בשר בסכום של כ-80 מיליון ל"י לשנה.

שערורית הבשר הקפוא המיובא לישראל ממדינות אמריקה הלטינית ומיזרח אירופה מתחילה עוד בשעת הייבוא. מייבאים לישר-אל רק את שני הרבעים הקדומים של הבקר. הסיבה: הרבנות הראשית טוענת כי בשני הרבעים האחרים יש עבודת ניקור רבה ואין ברשותה האמצעים וכוח האדם כדי לבצע.

כתוצאה מכך לא נכללים בייבוא הבשר הקפוא הנחתים הטובים כמו בשר הפילה. לפי החוזה עם הספקים אסור שאחוז ה-שומן בבשר יעלה על 10% וכמות העצמות על 18%. למעשה אין איש בודק את קיום הסעיפים האלה ולטענת הקצבים גדול אחוז השומן והעצמות בבשר בהרבה. בעיקר ב-בשר המיובא מדרום אמריקה.

טיבו של הבשר המיובא מהוגניה ומ-יוגוסלביה הוא מעולה יותר. זהו גם בשר שאחרי הפשרתו יכולים קצבים למכרו כ-בשר טרי. מסיבה זאת מעדיפים הקצבים את הבשר ההוגני על הבשר האורוגואי.

אולם הממשלה אינה מחלקת את הבשר המיובא שווה בשווה בין כל חלקי הארץ. היא מאחסנת את הבשר המיובא בבתי-קירור על חשבונה. כל מי שרוצה לרכוש בשר קפוא נזקק להרשאה מטעם משרד-המסחר-והתעשיה. בהרשאה זו גם מצויין היכן יק-בל את הבשר.

עד לפני שנה יכלו סוחרים הבשר לקבל את הקצבתם ישר מהאניה. אולם או התגלתה התופעה של תשלום שוחד לסבלים כדי ש-יציאו את הבשר המעולה. כדי להתגבר על תופעה זו החליט משרד-המסחר-והתע-סיה לספק את הבשר לסיטונאים ממחסני הקירור.

השוחד לסבלים נפסק. אולם במקום הסב-לים הרוויחו מהסדר החדש מספר סוחרים. היו אלה בעיקר אותם סוחרים שברשותם מחסני-קירור.

סוחר הבשר של תל-אביב שקיבלו הר-שאות לבשר קפוא מבית הקירור של טמפו-בבתיים, גילו שהם מקבלים שם בשר מ-סוגים גרועים.

70% בערך מהבשר המעולה היה מפורז במחסני קירור של סוחרים מחוץ לתל-אביב. כמו בתומז בחדרה, איחואגו בלוד, גרינובר-בבאר-שבע ואמלטם בחיפה.

מאחר שדווקא בתל-אביב קיימת הדרישה הגדולה ביותר לבשר קפוא משוכה יותר ועקרות-הבית מוכנות לשלם יותר עבורו, נאלצו סיטונאי תל-אביב לרכוש את הבשר הטוב אצל חברות אלה, כשהם משלמים 4 ל"י לקילו במקום 3.5 ל"י שהוא המחיר ה-רשמי.

★ ★ ★
רכבות לירות דשנה

בית-הקירור של "טמפו" בבת-ים משלם משרד-המסחר-והתעשיה סכום

ש עת אחרי-הצהרים כרחוב מרכזי מסחרי בתל-אביב.

סבלים עוצרים את התנועה. משאית סק-ניה ואבוס ענקית שמספרה 704-701, ה-שייכת לחברת תחבורה, נהוגה בידי הנהג זאב מקיבוץ אפק, עוצרת באמצע הרחוב. היא מתמרנת ונכנסת לתוך אחת החצרות. השערים ננעלים מאחוריה ואיש אינו יודע כי באה אל תוך הבניין.

מבפנים ננעלים השערים בחיים. "זה בשר ביל שאף אחד לא יראה," אומר אחד ה-סבלים שנוקד התוצה מהבנין, "זה סחורה לא כשרה."

מצללים בפעמון הדלת. איש עם מגבעת ניצב בפתח.

"כן, מה אתה רוצה?"
"אני רוצה לשאול שאלות!"
"תפנה לבעל הבית!"
"מי זה?"

"בן-כוכב. תמצא אותו בספר הטלפונים." האיש עם המגבעת נעלם. מצללים לחזור פנימה אל תוך מחסני הקירור של חברת המחסין. סבלים פורקים נתחים ארוזים ב-שקים מחוץ המשאית.

"מי אתה?"
"עתונאי, רוצה אינפורמציה."

"רוצה אינפורמציה, תלך לאבא אבן!" מהמשאית זורקים נתחי-בשר. אחד הסוחרים צועק על הסבל: "אל תורוק, זה לא בשר! זה זבל!"

חחול בשם

כשהם ארוזים ב-שקים מובאים נת-חי הבשר הקפוא לאיסון במחסן הקירור, מבלי שאיש יבקר מה נמצא בתוכם, ומה אחוז השומן והעצמות בהם. כתוצאה מכך מיניעים לצרכנים נתחי-בשר מטיב ירוד, ואילו עבור בשר קפוא מעולה הם נאלצים לשלם מחירים מופקעים לכדי סוחרים מועדפים.

"אם תכתוב עלינו לא תהיה לנו פרנסה," אומר סיטונאי-הבשר מאיר עזרא.

★ ★ ★
5500 ל"י בלי פריקה

א ותו בוקר העומסו על המשאית 11 טון בשר קפוא ממחסני-הקירור של הממשלה בחיפה. הם היו מיועדים לחברת שיווק הבשר תומז בחדרה.

היא שילמה תמורתם את המחיר הרשמי של 3.5 ל"י הקילו.

המשאית עצרה ליד בית-הקירור של תומז בחדרה, אולם היא לא פרקה שם את הבשר. שני סיטונאי בשר תל-אביביים שילמו ב-מקום תמורת הבשר 4 ל"י לקילו.

המשאית המשיכה בדרכה לתל-אביב. מ-בלי להגיד עפעף הרוויחו אנשי תומז 5500 ל"י, על שהסכימו להעביר את הבשר הקפוא שקיבלו ממשלת ישראל לסיטונאים. ה-סיטונאים התל-אביביים היו מוכנים ל-